

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821204165
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3821204165.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyho a Mgr. Zuzany Holúbkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého: F., zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W. ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka R., a otec M., o zmenu úpravy styku otca s dieťaťom a udelenie súhlasu na vycestovanie dieťaťa do zahraničia, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 07.09.2022, č.k. 5P/42/2021-139, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom výrokom I. súd zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.11.2018 sp. zn. 13P/55/2017-69 v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletým F. M. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý párnny kalendárny týždeň od štvrtka 15.00 hod. do nedele 17.00 hod. Výrokom II. zaviazal matku povinnosťou maloleté dieťa na styk s otcom pripraviť, v určený deň a hodinu ho otcovi v mieste svojho bydliska odovzdať a v určený deň a hodinu ho od neho v mieste bydliska otca dieťaťa prevziať. Výrokom III. otca zaviazal povinnosťou maloleté dieťa v určený deň a hodinu od matky v mieste jej bydliska prevziať a v určený deň a hodinu ho matke v mieste svojho bydliska odovzdať. Výrokom IV. udelil súhlas matke dieťaťa na vycestovanie maloletého F. M. do zahraničia - T. a s jeho premiestnením z miesta trvalého bydliska W., N. do cudziny - do T..

2. V rozhodnutí uviedol, že matka maloletého dieťaťa sa podaným návrhom domáhala zmeny rozhodnutia súdu o úprave styku otca s maloletým a súčasne povolenia na vycestovanie a pobyt maloletého do T., kde chce aj s maloletým zostať žiť. Návrh zdôvodnila tým, že sa presťahovala do M., kde žije aj s partnerom, ktorý je tam zamestnaný a doterajšia úprava styku určená rozsudkom č.k. 13P/55/2017-69 už nevyhovuje týmto novým podmienkam. Uviedla, že s otcom dieťaťa sa nedokážu dohodnúť na úprave styku a on jej bráni v tom, aby maloletý s ňou žil vo M.. Poukázala na to, že otec dieťaťa jej od narodenia syna robí problémy, nedodržia rozhodnutie súdu, vždy konal tak, ako to vyhovovalo jemu. Otec ju donútil ku zmene priezviska tým, že jej sľúbil, že jej udelí súhlas na vycestovanie maloletého do zahraničia, ale oklamal ju. Poukázala tiež na to, že otec jej riadne neplatí výživné, v čase podania návrhu jej mal dlhovať výživné za obdobie troch mesiacov. Na pojednávaní matka dieťaťa dodala, že maloletý F. M. vo M. navštevuje materskú školu, od septembra 2022 nastupuje predškolskú výchovu. Vzhľadom na nesúhlas otca s vycestovaním maloletého do zahraničia sa s otcom dohodli tak, že do rozhodnutia súdu vo veci bude maloletý striedavo u každého z rodičov po dobu jedného týždňa, pričom dieťa počas pobytu u otca navštevuje materskú školu aj na Slovensku. Otec s návrhom matky nesúhlasil, žiadal, aby mal. F. M. bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov najskôr v intervale 10 a pol dňa, neskôr v intervale 14 dní u matky a 14 dní u otca.

3. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh matky je dôvodný. Konštatoval, že maloletý F. M. pochádza zo vzťahu rodičov matky R. K. (predtým Y.) a otca M. P. (predtým M. K.). Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.11.2018 č.k. 13P/55/2017-69 bola schválená dohoda rodičov, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu dieťaťa sumou 200,- eur mesačne a styk otca s dieťaťom si rodičia dohodli počas každého týždňa v mesiaci vo štvrtok od 14.30 do 19.00 hod. (správne od štvrtka 14,30 hod. do nedele do 19,00 hod. - pozn. odvolacieho súdu) s tým, že dieťa si otec prevezme a po ukončení styku ho odovzdá pred bytom matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.01.2019.

4. V konaní bolo zistené, že matka maloletého F. M. od mesiaca jún alebo júl 2021 začala bývať so svojim aktuálnym partnerom vo M.. Partner matky si tu našiel zamestnanie, aj matka dieťaťa má od 09.11.2021 zamestnanie v spoločnosti: H. B. F. X. ako upratovačka. Týždenný pracovný čas podľa pracovnej zmluvy predstavuje 38,5 hodiny a v prípade čiastočného pracovného úväzku 20 hodín týždenne. Hodinová mzda matky podľa pracovnej zmluvy je 9,38 eur. V konaní matka uviedla, že v súčasnosti kvôli maloletému pracuje iba v dopoludňajších hodinách od 06.00 hod. do 10.00 hod. V čase začatia konania matka s priateľom a synom žila vo M. u svojej sestry, kde mala k dispozícii jedno podlažie dvojpodlažného bytu. V súčasnosti, od 01.05.2022 žije s priateľom a s maloletým F. M. v prenajatom X-izbovom byte na R. XX/XX vo M.. Nájom je dohodnutý na dobu do 30.04.2025 s možnosťou jeho predĺženia. Z výpovedí rodičov v konaní bolo zistené, že vzhľadom k nesúhlasu otca s vycestovaním dieťaťa do zahraničia, sa rodičia dočasne dohodli na striedavej starostlivosti, ktorá sa realizovala v intervaloch 10 dní, neskôr v intervale 1 týždeň. Matka maloletého však so striedavou starostlivosťou nesúhlasí, preto podala predmetný návrh na začatie konania. V priebehu konania z vyjadrení a vystupovania rodičov súd zistil, že medzi rodičmi sú narušené vzťahy, čo sa premieta aj do ich správania v súvislosti s maloletým, medzi rodičmi dochádzalo k nezhodám pri striedaní si maloletého. Matka uvádzala, že otec si dobu pobytu dieťaťa u seba prispôboval podľa vlastných predstáv, nedodržiaval termíny odovzdania a prevzatia dieťaťa a potom presadzoval iný termín pobytu maloletého u seba. Otec tvrdenia matky popieral a tvrdil, že je to matka, s ktorou sa nedá dohodnúť a mení názory. Poukazoval na to, že prístup matky k maloletému je benevolentnejší, dieťa nemá pevný režim a považoval za potrebné, aby si dieťa do 6. rokov života u neho osvojilo potrebné návyky.

5. V konaní bolo z výpovedí rodičov, ako aj zo správ materskej školy zistené, že počas pobytu maloletého u otca maloletý F. M. navštevuje materskú školu v K.. Dieťa do tohto predškolského zariadenia nastúpilo od 13.09.2021, jeho adaptácia prebehla plynule, do materskej školy chodí pravidelne v čase, keď je v starostlivosti otca, od nástupu vymeškal pár dní z dôvodu ochorenia. Počas druhého polroku školského roka bola dochádzka dieťaťa nepravidelná, otec zariadenie informoval o ochorení, ktoré maloletý prekonal v júni, o dovolenke, ktorú spolu absolvovali. V čase letných prázdnin bol maloletý v materskej škole iba párkrát, od 22.07.2022 do 02.09.2022 bola prevádzka materskej školy prerušená. Od 01.09.2022 bude pre maloletého predškolská príprava povinná, t. j. bude povinný denne dochádzať do materskej školy minimálne na 4 hodiny.

6. Počas pobytu dieťaťa u matky maloletý navštevuje V. (K.. Zo správy tejto materskej školy zo dňa 09.05.2022 súd zistil, že vzhľadom k súdnemu konaniu o práve na starostlivosť o dieťa a kvôli ochoreniam, zatvoreniam skupín v materskej škole pre Corona vírus, došlo k nepravidelnostiam v návšteve materskej školy zo strany maloletého. V dôsledku dlhšieho času neprítomnosti dieťaťa v materskej škole, je u neho nutná nová doba zvykania si, preto v záujme dieťaťa zariadenie najskôr nechcelo predĺžiť dobu opateru s tým, že ak sa dostaví pravidelnosť - aspoň 2 týždne v ich zariadení, bude možnosť predĺženia doby pobytu dieťaťa. Počas prítomnosti v zariadení maloletý nadviazal prvé priateľstvá a vybudoval si dôveru k dospelým osobám v jeho skupine. Pred aj po návšteve otca na Slovensku pôsobil nenápadne. V súvislosti s rečovou bariérou materská škola uviedla, že sa nachádza v obvode s rečovou rôznorodosťou a pre deti v ich zariadení je samozrejmosťou, že sa denne stretávajú s rôznymi jazykmi, t. j. deti sú zvyknuté komunikovať non verbálne a dorozumievať sa medzi sebou prvými slovami alebo vetami. Deti, ktoré pred 2. septembrom príslušného kalendárneho roka dovŕšia 5. rok života a majú trvalé bydlisko vo M., sú povinné navštevovať základné vzdelávacie zariadenie. Povinná účasť sa začína prvým dňom školského roka a účasť dieťaťa musí trvať najmenej 20 hodín počas najmenej 4 dní v týždni. Neúčasť dieťaťa je ospravedlnená iba ochorením dieťaťa, ochorením oprávnenej osoby na starostlivosť o dieťa, prázdninami, 5-

týždňovou dovolenkou mimo prázdnin. Nesplnenie povinnosti návštevy materskej školy v poslednom roku predstavuje správny priestupok a trestá sa pokutou do výšky 440,- eur.

7. Z vyjadrenia matky na pojednávaní dňa 08.08.2022 bolo zistené, že maloletý cca 2 mesiace navštevuje materskú školu celodenne, t.j. od 8.00 - 8.30 hod. do 15.00 hod. Z potvrdenia z centrálného registra obyvateľov M. - R. zo dňa 25.08.2021 vyplýva, že maloletý F. M. K. je prihlásený k pobytu vo M., Z. XX-XX/X/XX. Na pojednávaní dňa 07.03.2022 matka predložila súdu k nahliadnutiu európsku nemocenskú kartu e-card na meno maloletého F. M. K.. Zo správy V.. V. Q. zo 14.02.2022 bolo zistené, že maloletý F. M. bol jej pacientom od 01.01.2018, koncom mesiaca august 2021 prišla matka dieťaťa pre jeho zdravotnú dokumentáciu s tým, že sa s dieťaťom bude sťahovať do T..

8. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že po začatí konania sa rodičia podrobili poradenskému procesu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v W.. Zo správy zo dňa 21.01.2022 bolo zistené, že rodičom bolo poskytnuté psychologické poradenstvo zamerané na zlepšenie komunikácie a vzťahov medzi rodičmi, uskutočnila sa jedna individuálna intervencia s matkou a dve spoločné párové intervencie s oboma rodičmi. Zo správy vyplýva, že rodičia spolu nedokážu komunikovať, a to aj napriek tomu, že počas druhej intervencie bol prítomný aj ich syn. Museli byť opakovane napomínaní, aby sa nehádali v prítomnosti dieťaťa. V závere správy sa uvádza, že z odpozorovaného správania sa javilo, že dieťa má pozitívne citové väzby k obom rodičom, komunikácia medzi rodičmi je však problémová a nedokážu spolu konštruktívne komunikovať.

9. Na základe uvedeného, po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh matky na zmenu úpravy styku otca s dieťaťom je dôvodný. Poukázal na to, že naposledy bol styk otca s dieťaťom upravovaný v čase, keď matka žila s maloletým v W. a otec žil v A.. Za daného stavu bolo možné bez akýchkoľvek ťažkostí realizovať stretávanie otca s dieťaťom každý týždeň v mesiaci od štvrtka 14.30 hod. do nedele 19.00 hod. V súčasnosti sa však situácia na strane matky podstatne zmenila, keďže matka žije a pracuje vo M. v T.. Za tejto situácie súd posudzoval, aké výchovné prostredie je v najlepšom záujme dieťaťa. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dieťa má vytvorené podmienky u oboch rodičov, a taktiež nemal pochybnosti o tom, že obaja rodičia sa o dieťa zaujímajú a majú k nemu vytvorený silný citový vzťah. Zároveň však súd zistil aj to, že vzťahy medzi rodičmi sú narušené, problematické, nedokážu spolu riadne komunikovať, čo bolo možné pozorovať aj z ich správania počas konania. Pri rozhodovaní súd zohľadnil skutočnosť, že na základe dohody rodičov, títo realizovali striedavú osobnú starostlivosť asi od júna 2021, spočiatku v intervale 10 dní, neskôr týždeň. Bolo zistené, že realizácia striedavej osobnej starostlivosti rodičmi bola problematická, medzi rodičmi dochádzalo ku konfliktom, v konaní sa navzájom obviňovali z nedodržiavania termínov odovzdávania maloletého do starostlivosti druhého rodiča. Súd prihliadol aj k tomu, pri realizácii styku tak, ako navrhoval otec (14 dní u matky a 14 dní u otca) by dieťa žilo striedavo v dvoch krajinách, pričom od septembra 2022 maloletý nastupuje povinnú predškolskú výchovu v materskej škole. Súd zastával názor, že pre dieťa je dôležité, aby jeho predškolská príprava bola jednotná, aby ju nenarúšali rozdielne prístupy v jednotlivých krajinách (Slovenská republika a T.). Súd prihliadol tiež k tomu, že o rok by mal maloletý nastúpiť do základnej školy a v prípade pobytu rodičov v rôznych krajinách by nebola realizácia striedavej osobnej starostlivosti možná. Okrem toho matka dieťaťa so striedavou osobnou starostlivosťou nesúhlasila, považovala ju pre dieťa za zaťažujúcu, preto súd nepovažoval striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov o maloletého za vhodnú formu osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie pritom prihliadol aj na vyjadrenia samotného maloletého, vykonané prostredníctvom pohovorov s kolíznym opatrovníkom, z ktorých bolo zistené, že maloletý F. M. má vytvorený citový vzťah k obom rodičom, pri pohovoroch boli jeho vyjadrenia ovplyvnené aktuálnymi zážitkami, napriek tomu z jeho prejavov bolo zrejmé, že má silný vzťah k matke. Hoci vyjadrenia maloletého pôsobili chaoticky, dieťa predsa len vyjadrovalo väčší záujem byť s matkou. Bolo preukázané, že maloletý má u matky vhodné podmienky, dieťa navštevuje vo M. materskú školu, aktuálne už maloletý absolvuje celodenný pobyt v tomto zariadení. Matka maloletému zabezpečuje riadnu starostlivosť.

10. Po zhodnotení všetkých skutočností potom súd prvej inštancie dospel k záveru, že pre maloleté dieťa bude z hľadiska jeho veku, výchovy a potreby stabilného prostredia, aj v súvislosti s predškolskou prípravou vhodnejšie výchovné prostredie u matky. Preto maloletého F. M. ponechal naďalej v osobnej starostlivosti matky. Keďže z vykonaného dokazovania mal za preukázané a nepochybné, že medzi maloletým a otcom sú vytvorené pozitívne väzby, upravil styk otca s dieťaťom tak, aby tento bol čo možno najširší s prihliadnutím na všetky okolnosti (t. j. vzdialenosť bydliska dieťaťa od bydliska otca, povinná

predškolská dochádzka dieťaťa) tak, že otec maloletého bude oprávnený stretávať sa s dieťaťom každý párný týždeň v mesiaci v čase od štvrtka 15.00 hod., kedy si dieťa vyzdvihne v mieste bydliska matky, do nedele 17.00 hod., kedy si dieťa od otca prevezme matka v mieste bydliska otca s tým, že takýmto spôsobom budú obaja rodičia rovnakým spôsobom zaťaženi cestovaním.

11. K návrhu otca, ktorý v konaní žiadal vypočuť svedkov W. K. a V. B., ktorí mali potvrdiť, že vznikajú problémy, keď má maloletý ísť k matke súd uviedol, že otec dieťaťa ani navrhovaní svedkovia sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavili, v dôsledku čoho súd nepovažoval tvrdenia otca za preukázané. K žiadosti otca, aby psychológ posúdil, ktoré výchovné prostredie je pre dieťa vhodnejšie uviedol, že súd nepovažoval pre rozhodnutie vo veci za nevyhnutné nariadiť navrhované znalecké dokazovanie, nakoľko na základe vykonaného dokazovania v konaní bolo možné rozhodnúť vo veci aj bez vykonania tohto dôkazu.

12. Súd zároveň udelil matke súhlas s vycestovaním maloletého F. M. do zahraničia - T., nakoľko bolo preukázané, že dieťa tu má vytvorené vhodné podmienky, maloletý je vo M. prihlásený k pobytu, je tu zdravotne poistený, navštevuje tu materskú školu, matka dieťaťa tu má zamestnanie na základe pracovnej zmluvy, zamestnaný je aj jej partner.

13. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že s návrhom matky nesúhlasil, navrhol, aby bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v intervale 14 dní. Poukázal na to, že matka pred rokom bez jeho súhlasu ako otca zmenila bydlisko a presťahovala sa aj s maloletým do M., pričom zmena bydliska známeho prostredia sa začala odrážať na prejavoch maloletého. Verbálny prejav maloletého sa veľmi zhoršil, aj keď jeho rodným jazykom je slovenčina, slovenčinu začal komolitiť, maloletý začal byť podráždený a veľmi fixovaný na oboch rodičov. Vzhľadom k tomu, že maloletý má vytvorené citové väzby k oboj rodičom, dospel k záveru, že bude v prospech maloletého, keď sa s matkou dohodne na striedavej starostlivosti, a preto sa s matkou dohodol na jej realizácii. Aj keď s matkou maloletého majú problém komunikovať, ohľadom maloletého sa vedeli dohodnúť a napriek vzdialenosti ich bydliska ako rodičov striedavú starostlivosť o maloletého realizovali takmer rok. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súdom predkladaný skutkový stav totiž vôbec nezodpovedá skutočnosti a súd nedotiahol všetky potrebné skutkové zisťovania potrebné pre správne rozhodnutie, opomenul vykonať psychologické posúdenie matkou navrhovaných zmien a vplyvu týchto zmien na maloletého, na jeho psychiku, na jeho zdravý vývin. Podľa názoru otca súd mal skúmať, či dieťa bude mať v danej krajine, resp. mieste vytvorené vhodné podmienky na život (bývanie, strava, lekárska starostlivosť, vzdelanie a pod.). V jeho prípade ako otca, sociálna kuratela preverila podmienky u neho doma, vyžiadala si informatívne správy zo škôlky, teda súd si podrobne preveril podmienky, v akých maloletý u neho žije a ako zabezpečuje starostlivosť o maloletého v čase, keď je v jeho starostlivosti. V prípade matky sa spoľahol výlučne na tvrdenia matky bez bližšieho preverenia jej tvrdení. Vzhľadom na to, že zmena prostredia sa veľmi odrazila na stave maloletého požiadal súd, aby psychológ posúdil, ktoré výchovné prostredie je pre dieťa najvhodnejšie, pričom tento jeho návrh súd neakceptoval a tento dôkaz nevykonal, vychádzal len z vyjadrení sociálnej kurately, ktoré vyjadrenia sú v konaní úplne rozporuplné, raz poukazoval na silné citové väzby k oboj rodičom, potom na silné citové väzby maloletého na otca, následne na matku, z ktorých vyjadrení je zrejmé, že sociálna kuratela sa ani po viacerých pohovoroch s maloletým nevie ustáliť na tom, čo je v najlepšom záujme maloletého. Vzhľadom k uvedeným výsledkom dokazovania je preto toho názoru, že v tomto prípade je potrebný názor odborníka, teda klinického psychológa. Na záver odvolania uviedol, že po rozhodnutí súdu prvej inštancie kontaktoval matku maloletého, ktorá sama uznala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v záujme maloletého, preto ako rodičia uzavreli dohodu, v ktorej sa dohodli na striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v intervale 14 dní. K odvolaniu pripojil dohodu rodičov o úprave práv a povinností k maloletému zo dňa 19.09.2020, podpísanú oboj rodičmi, z ktorej vyplýva, že rodičia sa dohodli na tom, že maloletý bude v osobnej starostlivosti otca každé prvé dva týždne z mesiaca na dobu 14 dní a v osobnej starostlivosti matky každé druhé dva týždne z mesiaca na dobu 14 dní; súčasťou dohody aj sú aj iné dohody týkajúce sa práv a povinností k maloletému.

14. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že v nadväznosti na doručené odvolanie otca, ktorého súčasťou je aj „dohoda rodičov“, zisťoval aktuálnu situáciu v rodine maloletého.

Otec maloletého počas osobného stretnutia na úrade dňa 12.10.2022 uviedol, že od pojednávania dňa 07.09.2022 mal maloletého vo svojej domácnosti z dôvodu, že maloletý odmietal byť s matkou. Ďalej sa vyjadril, že syna odovzdal matke dňa 19.09.2022 po tom, ako bola podpísaná rodičovská dohoda. Podľa vyjadrenia otca mala matka v tom čase sama uznať, že to bude najvhodnejšie pre maloletého. Otec tiež uviedol, že bol následne so synom až po uplynutí dvojtýždňového intervalu od 06.10.2022 do 11.10.2022, kedy si mala matka maloletého vyzdvihnúť v predškolskom zariadení bez jeho vedomia. Matka v rozhovore dňa 12.10.2022 uviedla, že od pojednávania mala problém byť so synom, nakoľko jej v tom otec mal brániť. Vyjadrila sa, že pod nátlakom mala podpísať rodičovskú dohodu, ktorú však odmieta rešpektovať. Syna si bola vyzdvihnúť v predškolskom zariadení a aktuálne sa s ním nachádza vo M.. Syna má záujem ponechať si vo svojej starostlivosti do rozhodnutia krajského súdu, pričom poukázala na časté konflikty, ktoré vznikajú práve pri odovzdávaní maloletého, keď otec nerešpektuje žiadne rozhodnutia a odovzdávanie maloletého mal podmieňovať podpísaním predloženej rodičovskej dohody. V súvislosti s vyjadrením otca o rozporuplných vyjadreniach kolízneho opatrovníka uviedol, že kolízny opatrovník v konaní prezentoval názor dieťaťa, pričom z vyjadrení maloletého vyplýva, že by mohol byť vystavený konfliktu lojality, nakoľko sa vyjadroval v závislosti od situácie a má tendenciu inklinovať k tomu rodičovi, v prítomnosti ktorého sa nachádza. Na záver vyslovil názor, že je potrebné, aby si rodičia uvedomili, že zlepšenie ich vzájomných vzťahov a komunikácie je v záujme ich syna, ktorý pre svoj zdravý vývin potrebuje mať pravidelný režim a prostredie, v ktorom nebude zaťažovaný stresovými situáciami medzi rodičmi.

15. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec maloletého neustále maril súdne rozhodnutia, vždy, keď mu odovzdala chlapca načas, nikdy jej ho neodovzdal, musela ísť na políciu alebo za sociálnou kuratelou a tieto orgány jej nevedeli pomôcť, vyhovárali sa jeden na druhého. Otec chlapca držal u seba a manipuloval ho sľubmi, tým, že čakala na Slovensku, musela platiť hotel a aj iné výdavky mala na stravu, aj o výplatu bola obraná, pretože tam nemohla ísť. Má šťastie, že má korektnú a ústretovú šéfkú, inak by prišla o prácu. Otec maloletého vôbec nebral ohľad, že koľkokrát mu zanesla chlapca a aj ho išla vyzdvihnúť z M., dokonca ju fyzicky napadol. Chlapec je z toho pendlovaný vyčerpaný, nerobí mu to dobre. Momentálne je maloletý s ňou vo M. a nechce ani len počuť o otcovi, otec mu poslal video, ale maloletého to vôbec nezaujímal. Nechce obmedzovať otca maloletého, ale on nikdy nedodržiaval súdne rozhodnutia a diktuje si svoje podmienky, ktoré sú preňho vhodné, on sa chce držať dohody, ktorú musela podpísať pod nátlakom, aby jej vydal chlapca a bola aj oboznámená kurátorka, že takúto dohodu od nej otec vyžaduje a ona jej povedala, že ju má podpísať, lebo sa inak možno k maloletému nedostane a teraz žiadajú od nej, aby dohodu dodržala. Ďalej uviedla, že maloletého odovzdala otcovi 06.10.2022, otec jej mal dieťa vrátiť 09.10., čo sa nestalo a odmietol jej vydať chlapca, musela čakať na Slovensku do utorka 11.10., maloletého si zobrala z materskej škôlky v K. a vzápätí sa tam ocitol otec maloletého, ktorý ich prenasledoval, bola v strachu, lebo on má v aute zbraň, tak zalarmovala políciu, ktorá jej vyšla v ústrety a poskytla jej pomoc, inak by sa k maloletému nedostala a otec by ho držal aj 2 týždne. Otec sa stále preukazuje dohodou, ktorú musela podpísať pod nátlakom, robí na ňu nátlak, atakuje ju SMS-kami, nevie dodržať dohodu, mení pravidlá kedy chce.

16. V následnom vyjadrení sa otec pridržal skôr vedenej argumentačnej línie. Popísal genézu vývoja stretávania sa s maloletým po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Uviedol, že dňa 08.09.2022 si maloletého musel ísť vyzdvihnúť do M., pričom upozornil matku, že do právoplatnosti rozsudku musí akceptovať a dodržiavať striedanie určené súdom, teda týždeň u nej/týždeň u neho. Dňa 11.09.2022 si matka maloletého napriek tomu prišla po 4 dňoch maloletého vyzdvihnúť, ktorý s ňou odmietol ísť. Žiadala, aby jej syna priniesol na dvor a odovzdal, čo urobil. Potom ako syn 30 minút vkuse plakal a nechcel s ňou odísť, odovzdávanie ukončil a zanesol ho do domu. Celá scéna pokračovala ďalej tak, že matka vyzváňala na dome a dobýjala sa do domu, pričom maloletý s ňou stále odmietal odísť a plakal. Potom protizákonne vnikol do jeho obydľia jej priateľ a fyzicky ho napadol za prítomnosti maloletého; skončil dobytý v nemocnici. Na druhý deň 12.09.2022 sa matka spolu s priateľom dostavila do predškolského zariadenia, kde žiadala riaditeľku školy, aby jej odovzdala maloletého. Na to mu riaditeľka rozrušená zavolala, že tam je matka, žiada o vydanie maloletého, na čo sa okamžite dostavil do škôlky. Maloletý bol následne u neho 10 dní do 18.09.2022. Následne matka sama uznala, že je potrebné sa dohodnúť, na základe čoho 19.09.2022 podpísali rodičovskú dohodu. Následne maloletého matke odovzdal a mal si ho vyzdvihnúť po 2 týždňoch dňa 02.10.2022 vo Viedni. Dňa 02.10.2022 sa dostavil pre maloletého do M., kde mu ho matka odmietla odovzdať a začala tvrdiť, že rodičovskú dohodu podpísala len preto, aby sa dostala k maloletému. Odišiel z M. bez neho; dňa 06.10.2022 po mnohých urgenciách na matku bol zobrať maloletého do M., pričom matka ho 10.10.2022 kontaktovala s tým, že zostala

v W., že by chcela spolu s nimi niekam ísť, čomu sa nebránil. Pri stretnutí sa matka neustále snažila maloletého prehovoriť, aby s ňou išiel, situácia vyústila do toho, že matku zaviezol naspäť do mesta a stretnutie ukončil. Dňa 11.10.2022 maloletého zanesol do predškolského zariadenia, odkiaľ mu bolo telefonicky oznámené, že matka sa prišla do predškolského zariadenia informovať a dožadovala sa s neprávoplatným rozhodnutím okresného súdu vydania maloletého počas výučby. Riaditeľka nevedela ako má reagovať, tak jej maloletého vydala. Preto sa spojil s operátorom policajného zboru, matka následne tiež kontaktovala políciu, pričom príslušníci polície mu vysvetlili, že dieťa je aktuálne zverené matke a že mu ho nemôžu odovzdať, preto nemohol nič ďalej urobiť. Dňa 12.10.2022 sa dostavil na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny W., kde o celej veci spísal úradný záznam, pričom kolízneho opatrovníka žiadal o mediáciu celej situácie. Dňa 13.10.2022 sa dostavil do M. pre syna a žiadal matku, aby mu syna odovzdala a umožnila mu tak styk s ním, čo matka odmietla. Opätovne požiadal kolízneho opatrovníka o mediáciu a následne dňa 03.10.2022 na základe všetkých uvedených okolností podal na Okresný súd v W. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti a vydanie zákazu vycestovania.

17. K vyjadreniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že otec úradu dňa 24.10.2022 zaslal vyjadrenie, kde popisoval skutočnosti o nerealizovaní styku so synom, zároveň zaslal záznam dochádzky maloletého z predškolského zariadenia, z ktorého vyplýva, že maloletý aktuálne materskú školu v K. nenavštevuje. Matka sa s úradom skontaktovala dňa 04.11.2022, kedy uviedla, že maloletý navštevuje predškolské zariadenie v T., chcela maloletého odhlásiť zo škôlky na B., ale bez súhlasu otca to nejde. Ďalej sa vyjadrila, že maloletého otcovi neodovzdá, až kým nerozhodne krajský súd, nakoľko sa malo viackrát stať, že jej otec odmietol syna vrátiť. Ďalej kolízny opatrovník uviedol, že z dôvodu, že matka spolu s maloletým žije v T. sa spolupráca s rodinou komplikuje, s maloletým sa podarilo dňa 23.11.2022 vykonať telefonický rozhovor, pri ktorom maloletý uviedol, že sa má dobre, vypadli mu dva zúbky, na otázku, či je v kontakte s otcom, uviedol: „Nie, maminke by bolo smutno.“ Na otázku, či si praje byť s otcom v kontakte, zostal na chvíľu ticho, následne sa vyjadril: „načo.“ Po uvedenom maloletý odmietol ďalej komunikovať. Rodičia maloletého boli zo strany úradu opakovane vedení k dodržiavaniu aktuálneho rozhodnutia súdu, prípadne spísanej rodičovskej dohody. Sprostredkované odborné poradenstvo na referáte poradensko-psychologických služieb bolo ukončené z dôvodu, že matka sa nachádzala v T. a nebolo možné pokračovať v intervenciách. Rodičia maloletého sa na súdnom pojednávaní dňa 07.03.2022 dohodli, že do rozhodnutia vo veci samej budú realizovať striedavú starostlivosť v intervale 7 dní, následne sa rodičia dohodli na 2-týždňových intervaloch a danú formu starostlivosti realizovali do 11.10.2022, odkedy má matka maloletého vo svojej starostlivosti a odmieta otcovi umožniť osobný kontakt podľa rozhodnutia súdu. Z dôvodu, že sa aktuálne rodičia nevedia dohodnúť vo veci starostlivosti o maloletého a absentuje kontakt maloletého s otcom, úrad poskytol rodičom poradenstvo vo veci sprostredkovania odbornej pomoci prostredníctvom Centra pre deti a rodiny W., ktoré sa vyjadrilo, že dokáže zabezpečiť poradenstvo aj dištančnou formou. Matka sa vyjadrila, že nevidí zmysel v poradenstve, otec o poradenstvo prejavil záujem. Vzhľadom k rozdielnym vyjadreniam rodičov, kolízny opatrovník vyjadril názor, že je potrebné uložiť výchovné opatrenie maloletému dieťaťu a jeho rodičom, a to povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému poradenstvu, ktoré sa bude realizovať v Centre pre deti a rodiny W..

18. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. (Civilný mimosporový poriadok, ďalej len CMP), bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť, pričom odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, v zmysle § 387 ods. 2 CSP si osvojuje dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje, a len na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam otca uvádza nasledovné:

19. V preskúmvanej veci sa matka podaným návrhom domáhala zmeny rozhodnutia súdu o úprave styku otca s maloletým a súčasne povolenia na vycestovanie a pobyt maloletého v T., kde chce aj s maloletým zostať žiť. Otec dieťaťa s návrhom matky nesúhlasil, navrhoval, aby maloleté dieťa bolo zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, najskôr v intervale 10 a pol dňa, neskôr v intervale 14 dní.

20. Podľa § 36 ods. 1 veta prvá, druhá Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú,

súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

21. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

22. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

23. Z ustanovenia § 24 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Súd totiž musí pri všetkých prípadoch rozhodovania o výkone rodičovských práv a povinností, teda nielen pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy musí prihliadnuť na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd musí dbať o to, aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s oboma rodičmi.

24. V preskúmvanej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rodičia maloletého F. M. nie sú manželia, rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.11.2018 č.k. 13P/55/2017-69 bola schválená dohoda rodičov, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 200,- eur mesačne a rodičia sa dohodli na úprave styku otca s dieťaťom tak, že otec sa bude s dieťaťom stretávať každý týždeň v mesiaci vo štvrtok od 14.30 hod. do nedele do 19.00 hod. s tým, že dieťa si otec prevezme a po ukončení styku ho odovzdá pred bytom matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.01.2019. V čase citovaného rozhodnutia matka maloletého spolu s maloletým bývala v W., otec maloletého býval v A..

25. Matka návrh na zmenu rozhodnutia súdu o úprave styku otca s maloletým podala z dôvodu, že od posledného rozhodnutia súdu o úprave práv a povinností k maloletému došlo k zásadnej zmene okolností v tom zmysle, že sa presťahovala do M., kde trvalo žije a pracuje, preto doterajšia úprava styku určená rozsudkom č.k. 13P/55/2017-69 už nevyhovuje týmto novým podmienkam.

26. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že matka maloletého F. M. od leta 2021 začala bývať so svojim partnerom vo M., kde matka pracuje v spoločnosti: firma B. F. X. ako upratovačka. Matka s partnerom a maloletým F. M. v súčasnosti býva v prenajatom X-izbovom byte na R. XX/XX vo M., nájom bytu je dohodnutý na dobu do 30.04.2025 s možnosťou jeho predĺženia. Vykonaným dokazovaním, z potvrdenia z centrálného registra obyvateľov M. - R. zo dňa 25.08.2021 ďalej bolo zistené, že maloletý F. M. je prihlásený k pobytu vo M., Z. XX-XX/X/XX. Zo správy V. zo dňa 09.05.2022 bolo zistené, že maloletý navštevuje predmetnú materskú školu, pričom deti, ktoré dovŕšia 5. rok života pred 2. septembrom príslušného kalendárneho roka a majú trvalé bydlisko vo M. sú povinné navštevovať základné vzdelávacie zariadenie. Nesplnenie povinnosti návštevy materskej školy v poslednom roku predstavuje správny priestupok a trestá sa pokutou do výšky 440,- eur. Vykonaným dokazovaním tiež bolo zistené, že počas pobytu maloletého u otca doposiaľ maloletý F. M. navštevoval aj materskú školu v K., pričom taktiež od 01.09.2022 je pre maloletého predškolská príprava povinná. Maloletý bol v materskej škole v K. naposledy dňa 11.10.2022, kedy si matka maloletého bez súhlasu otca zo škôlky vyzdvihla, odvtedy sa maloletý nachádza u matky vo M..

27. Z obsahu spisu vyplýva, že vzťahy medzi rodičmi sú konfliktné a vážne narušené, z vyjadrení oboch rodičov je zrejmé, že títo sa na stretávaní maloletého s otcom nedokážu dohodnúť, nerešpektujú súdne rozhodnutia a maloletého si v podstate „kradnú“ z predškolského zariadenia, odmietajú ho

druhému z rodičov vydať. Ani napriek podrobeniu sa poradenskému procesu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v W. k zlepšeniu komunikácie medzi rodičmi nedošlo, naopak rodičia sa nedokázali ovládnuť a pokračovali v hádkach aj v prítomnosti ich maloletého syna.

28. Pokiaľ je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom, potom je potrebné prijať záver, že predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb maloletého dieťaťa. Rodičia sa musia vedieť dohodnúť o veciach súvisiacich so školskou dochádzkou (dieťa by malo stále navštevovať rovnakú školu) aj s mimoškolskými aktivitami a záujmami dieťaťa. Dieťaťu by sa striedaním osobnej starostlivosti nemal meniť okruh jeho kamarátov a blízkych osôb, aby nebolo v takýchto situáciách ďalej traumatizované. Vzhľadom na uvedené je pre rozhodnutie rozhodujúca aj vzdialenosť bydlísk rodičov a zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti nebude spravidla vhodné, pokiaľ rodičia bývajú v iných mestách, resp. vo vzdialených mestských častiach.

29. Schopnosť dohody rodičov súd musí zisťovať v rámci dokazovania v konaní o výkone rodičovských práv a povinností. Súdna prax zastáva názor, že pokiaľ sa rodičia na striedavej osobnej starostlivosti nevedia dohodnúť, sú tu dôvodné pochybnosti o tom, či by výchovné prostredie založené autoritatívnym rozhodnutím súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti bolo stabilné a v záujme maloletého dieťaťa a či by rodičia boli schopní sa následne dohodnúť na ďalších zásadných otázkach súvisiacich s osobnou starostlivosťou o dieťa.

30. V posudzovanej veci zo zisteného skutkového vyplýva práve opak, z vykonaného dokazovania vyplýva, že konflikty medzi rodičmi pretrvávajú, stupňujú sa, došlo medzi nimi už aj k fyzickému napadnutiu a pri ostatnom konflikte musela byť pre ukľudnenie situácie volaná hliadka polície. Z uvedeného je zrejmé, že rodičia maloletého sa nevedia dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, čo je, ako bolo uvedené vyššie, základným predpokladom pre zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom podľa názoru odvolacieho súdu, nie je predpoklad, že by rodičia maloletého v budúcnosti bez konfliktov vedeli riešiť záležitosti týkajúceho sa maloletého.

31. Otec maloletého síce vo svojom odvolaní uviedol, že po rozhodnutí súdu prvej inštancie s matkou uzavrel rodičovskú dohodu, ktorú priložil k odvolaniu, podľa ktorej sa rodičia maloletého mali dohodnúť na tom, že maloletý bude v osobnej starostlivosti otca každé prvé dva týždne v mesiaci na dobu 14 dní a v osobnej starostlivosti matky každé druhé dva týždne v mesiaci na dobu 14 dní, podpísanú aj matkou maloletého, matka však dobrovoľnosť podpísania tejto dohody výslovne poprela, uviedla, že túto dohodu podpísala pod nátlakom zo strany otca, pretože jej inak nechcel maloletého vydať, teda neuzavrela ju slobodne a vážne. Takáto rodičovská dohoda je preto bez právneho významu, nakoľko v zmysle ust. § 24 ods. 4 Zákona o rodine rozhodnutie súdu o práve výkonu rodičovských práv a povinností síce možno nahradiť dohodou rodičov, avšak takáto dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná. V predmetnej veci otcom predložená a podpísaná rodičovská dohoda súdom schválená nebola, preto táto dohoda nemá právnu záväznosť, navyiac matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca platnosť tohto právneho úkonu výslovne poprela z dôvodu, že dohodu uzavrela pod nátlakom zo strany otca.

32. Je tak zrejmé, že k dohode rodičov o úprave práv a povinností k maloletému F. M. nedošlo, preto je potrebné, aby vo veci autoritatívne rozhodol súd.

33. Tak ako bolo uvedené vyššie, keďže otec prejavil záujem o zverenie maloletého F. M. do striedavej osobnej starostlivosti, súd prvej inštancie sa správne zameril na zisťovanie toho, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme maloletého dieťaťa. Záujem dieťaťa totiž musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných verejnými, alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi (čl.3 Dohovoru o právach dieťaťa). Je preto nepochybné, že predovšetkým záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a najvyšším princípom výkonu rodičovských práv a povinností. Všetky súdne a správne rozhodnutia preto majú demonštrovať, že najlepší záujem dieťaťa je ich prvoradým hľadiskom.

34. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zisteného a vyššie popísaného skutkového stavu vecí dospel k správneému záveru, že zverenie maloletého F. M. do striedavej osobnej

starostlivosti oboch rodičov nie je pre maloletého vhodným riešením. Okrem pretrvávajúcich konfliktov medzi rodičmi maloletého totiž treba prihliadnuť na faktický stav, skutočnosť, že maloletý už viac ako rok žije spolu s matkou v T., vo M., kde matka žije a pracuje, maloletý je tu prihlásený k trvalému pobytu, navštevuje tu predškolské zariadenie, podľa vyjadrenia matky je v T. prihlásený k zdravotnej starostlivosti. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že vzhľadom k tomu, že maloletý by mal o rok nastúpiť povinnú základnú školskú dochádzku, realizácia striedavej osobnej starostlivosti tak, ako si ju predstavuje otec vo svojom odvolaní, t.j. v intervale po 14 dní, by nebola realizovateľná, nakoľko kooperácia medzi dvoma školskými systémami v dvoch odlišných štátoch by zrejme nebola možná, vyučovací proces u maloletého by celkom zrejme nebolo možné zosúladiť tak, aby to bolo v záujme maloletého. Súd prvej inštancie pritom správne prihliadol aj na značnú vzdialenosť medzi bydliskami rodičov a na vyjadrenia samotného maloletého, vykonané prostredníctvom pohovorov s kolíznym opatrovníkom, z ktorých bolo zistené, že maloletý F. M. má vytvorený citový vzťah k obojmu rodičom, pri pohovoroch síce boli jeho vyjadrenia ovplyvnené aktuálnymi zážitkami, napriek tomu z jeho prejavov bolo zrejmé, že má silný vzťah k matke a dieťa vyjadrovalo väčší záujem byť s matkou. Záver súdu prvej inštancie, že vzhľadom k týmto skutočnostiam nie je striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov maloletého vhodnou formou osobnej starostlivosti pre maloletého F. M., preto považoval odvolací súd za správny.

35. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vo svojom rozhodnutí podrobne vysvetlil, z akých dôvodov nepovažoval zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov za vhodné a tiež, z akých dôvodov nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie nariadením znaleckého dokazovania klinickým psychológom. Aj odvolací súd je toho názoru, že takéto dokazovanie, žiadané otcom iba z dôvodu, aby klinický psychológ posúdil, ktoré výchovné prostredie je pre dieťa vhodnejšie, by bolo nadbytočným, nakoľko z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva a nie je potrebné dokazovať znaleckým dokazovaním, že obaja rodičia majú silný citový vzťah k maloletému, maloletý má vytvorený pozitívny vzťah k obojmu rodičom a že obaja rodičia majú vytvorené vhodné prostredie pre výchovu maloletého. Preto odvolací súd nezistil pochybenie súdu prvej inštancie v tom, že nenariadil otcom navrhované znalecké dokazovanie, keďže aj podľa názoru odvolacieho súdu mal súd prvej inštancie dostatok skutkových zistení na to, aby vo veci mohol rozhodnúť.

36. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, t. j. aj vo výroku, ktorým súd udelil súhlas matke na vycestovanie maloletého F. M. do zahraničia a s jeho premiestnením z miesta trvalého bydliska v W. do T. potvrdil, keďže je zrejmé, že matka s maloletým, ktorý jej bol zverený do osobnej starostlivosti, už od leta 2021 v T. dlhodobo býva, matka tu pracuje, maloletý je vo M. prihlásený k trvalému pobytu, navštevuje tu predškolské zariadenie, preto nie je dôvod, aby súd návrh matky na udelenie súhlasu s vycestovaním maloletého F. M. a s jeho premiestnením do cudziny, zamietol, keďže zodpovedá faktickému súčasnému stavu. Je pritom dôležité uviesť aj to, že otec maloletého vo svojej výpovedi pred súdom prvej inštancie uviedol, že s matkou sa pred jej presťahovaním rozprávali o jej pobyte vo M., pričom jeho stanovisko bolo také, že to matka môže vyskúšať, taktiež uviedol, že si vie predstaviť, že by to vo M. fungovať mohlo za podmienky splnenia predpokladov (ktoré podľa neho ale splnené nie sú), taktiež otec pred súdom prvej inštancie uviedol, že jeho priateľka je zmierená aj s tým, že budú bývať vo M., z čoho je zrejmé, že otec maloletého s presťahovaním sa matky do T. spolu s dieťaťom predbežne súhlasil a je zrejmé, že aj otec predpokladá, že dieťa zostane žiť vo M..

37. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný mimosporový poriadok v ust. § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu.